

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 23 ພຶສຈິກາ 2025 (11-23-2025)

ເມື່ອການເຮັດພາຣະກິດຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຂັດຂວາງ

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຈົ້າອາດຂັດຈັງຫວະເຮົາເພື່ອໃຫ້ວຽກຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໄປໃນທິດທາງໃໝ່.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ໃນວັນທີ 21 ພຶສພາ 2020, ອ້າຍນ້ອງຜາແຝດ ແຊກ (Zak) ແລະ ແມັກ ພໂຣເຊິນ (Max Prizant) ໄດ້ກ້າວທໍາອິດໃນການເດີນທາງຂ້າມສະຫະຣັດອາເມຣິກາດ້ວຍການຢ່າງ. ພວກເຂົາເລີ້ມຕົ້ນທີ່ຂົວ ໂກເດິນ ເກດ (Golden Gate) ຂອງ ແຊນ ຟແຣນສິສໂກ (San Francisco), ແລະຕອດທາງໄດ້ພົບກັບມ້າປ່າ, ອຸນຫະພູມໃນເລກສາມຕົວແລະເລກຕົວດຽວ, ງູຫາງກະດິງ, ແລະ 800 ໄມລ໌ຂອງຈະລາຈອນໃນເສັ້ນທາງເລກທີ 80 ສາຍຕາເວັນຕົກ (I-80 West). ພວກເຂົາໄດ້ສໍາເລັດການເດີນທາງ 3,000 ໄມລ໌ຂອງພວກເຂົາໃນວັນສິ່ງທ້າຍປີເກົ່າຕ້ອນຮັບປີໃໝ່, ສິ້ນສຸດທີ່ຂົວ ບຣຸກລິນ (Brooklyn) ແລະລະດົມທິນໄດ້ 15,000 ໂດລາເພື່ອບັນເທົາທຸກໂຄວິດ (COVID). ດຽວນີ້, ເຮັດຊ້າການເດີນທາງນັ້ນອີກສອງເທື່ອເຄິ່ງ. ນັ້ນຄືລະຍະທາງທີ່ທ່ານໄປໂລແລະເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງລາວໄດ້ເດີນທາງ (ຫຼາຍກວ່າ 10,000 ໄມລ໌) ໃນຖານະເປັນສາສນາທູດ. ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະເຊີນກັບອັນຕາລາຍທີ່ເປັນພິເສດເຖິງຊີວິດຫຼາຍຢ່າງ, ແລະບໍ່ຄືກັບຄອບຄົວ ພໂຣເຊິນ, ພວກເຂົາໄດ້ອິດທິນຕໍ່ການໂຈມຕີທາງຮ່າງກາຍແລະການຖືກຄຸມຂັງເພື່ອເຜີຍແຜ່ຂ່າວປະເສີດແລະເລີ້ມຕົ້ນສ້າງໂບດ. ໃນປະສົບການທັງໝົດທີ່ເຂົາເຈົ້າມີ, ມີບາງຢ່າງທີ່ຜິດປົກກະຕິໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງໄປເຜີຍແຜ່ຄັ້ງທີສອງ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຢຸດແຜນການຂອງເຂົາເຈົ້າ, ປ່ຽນເສັ້ນທາງຄວາມພາຍາມການເຜີຍແຜ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດເມື່ອການປະຕິບັດງານຮັບໃຊ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນຖືກຕັດສິນລົງສິ້ນສຸດລົງ? ມັນເຖິງເວລາສໍາລັບການເດີນທາງທາງຖະນິນກັບໂປໂລແລະບົດຮຽນໃນການຟັງພຣະເຈົ້າ.

ເສັ້ນທາງທີ່ຍາວທີ່ສຸດທີ່ເຈົ້າເຄີຍເດີນທາງແມ່ນຫຍັງ?

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ກິຈການ 16:4-5

4. ເມື່ອທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນກໍາລັງຜ່ານໄປຕາມເມືອງຕ່າງໆກໍໄດ້ມອບຂໍ້ບັງຄັບທີ່ພວກອັດສາວິກແລະພວກເຖົ້າແກ່ທີ່ຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຕົກລົງກັນນັ້ນໃຫ້ເຂົາຖືຮັກສາ. 5. ດ້ວຍເຫດນີ້ຄຣິສຕະຈັກທັງຫຼາຍຈຶ່ງເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນຄວາມເຊື່ອ ແລະຈໍານວນຄຣິສຕະສະມາຊິກກໍທະວີຂຶ້ນທຸກໆວັນ.

ປະມານຫ້າປີຜ່ານໄປນັບຕັ້ງແຕ່ໂປໂລແລະບາຣະນາບາໄດ້ສໍາເລັດການເດີນທາງເຜີຍແຜ່ຄັ້ງທໍາອິດ (ກິຈການ 13-14). ບັດນີ້, ໂປໂລຍາກກັບໄປອີກ. ລາວໄດ້ຮ່ວມມືກັບຊີລາວານໃນຄັ້ງນີ້, ໂດຍເພີ່ມຕີໂມທຽວ (16:1-3) ແລະຕໍ່ມາ, ລູກາ (ສັງເກດການປ່ຽນຈາກ "ພວກເຂົາ" ໃນຂໍ້ 8 ເປັນ "ພວກເຮົາ" ໃນຂໍ້ 10-40). ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາພົບແມ່ນໜ້າຕື່ນເຕັ້ນຫຼາຍ. ໃນທຸກໆເມືອງ, ພວກເຂົາໄດ້ພົບກັບຜູ້ເຊື່ອແລະໂບດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຜ່ານວຽກງານຂ່າວປະເສີດຂອງໂປໂລແລະເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງລາວຫຼາຍປີກ່ອນ. ທຸກໆເຮືອງລາວຄວາມລອດແມ່ນການຍືນຍັນຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບການເສັງສະລະແລະຄວາມສັດຊື່ຂອງພວກເຂົາ. ຄິດເຖິງຄວາມກະຕັນຍູຢ່າງເລິກເຊິ່ງຂອງໂປໂລຕໍ່ພຣະເຈົ້າເມື່ອລາວໄດ້ພົບກັບຕີໂມທຽວແລະຄອບຄົວຂອງລາວໃນເມືອງລີຊະທາ. (1) ສາມປີກ່ອນ, ໂປໂລ

ໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດຢູ່ທີ່ນັ້ນແລະພວກເຂົາພາຍາມຂ້າລາວ (ກຈກ 14:19-20). ຄວາມສົນໃຈໃນຂ່າວປະເສີດໃດ ໆ ທີ່ມີຢູ່ໃນເມືອງລີຂະທາຈະຖືກທຳລາຍຢ່າງຮຸນແຮງ. ຄວາມກ້າຫານແລະຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງໂປໂລໃນຂ່າວປະເສີດເຮັດໃຫ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງບໍ່? (2) ກັບຄືນມາເມືອງລີຂະທາໃນການເດີນທາງເຜີຍແຜ່ຄັ້ງທີສອງນີ້, ໂປໂລໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າເມັດພືດຂ່າວປະເສີດທີ່ຫວ່ານລົງໃນດິນແຂງບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ຍັງຮາກລົງເທົ່ານັ້ນແຕ່ຍັງໄດ້ເກີດຜົນຕໍ່ລຸ້ນຄົນອີກດ້ວຍ. ນີ້ແມ່ນແມ່ຕູ້, ແມ່, ແລະລູກຊາຍທີ່ໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ເຊື່ອ (2 ຕມທ 1:5). (3) ໂປໂລປະທັບໃຈກັບຕີໂມທຽວຫຼາຍຈົນໄດ້ເຊີນລາວເຂົ້າຮ່ວມທີມ, ເປີດຕົວການຮ່ວມມືໃຫ້ຄຳປຶກສາທີ່ຈະສືບຕໍ່ໄປອີກສິບເຈັດປີ. (4) ຕີໂມທຽວໄດ້ກາຍເປັນເພື່ອນແລະຜູ້ສົ່ງຂ່າວທີ່ໄວ້ວາງໃຈຂອງໂປໂລຜູ້ທີ່ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນເປັນສິດຍາພິບານແລະຜູ້ນຳທີ່ມີຄວາມສາມາດ. ການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າແລະວຽກງານຂອງລາວໄດ້ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ຂ່າວປະເສີດທີ່ຍືນຍົງເປັນເວລາຫຼາຍທົດສະວັດຜ່ານຊີວິດຂອງໂປໂລ. ການເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນໜ້າຖອມຕົວແລະໜ້າອັສຈັນ. ເຮືອງການປ່ຽນໃຈເຫຼື້ອມໃສຂອງຕີໂມທຽວໄດ້ຖືກເວົ້າຊ້ຳຫຼາຍຄັ້ງ. ໂບດຕ່າງໆກຳລັງເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ. ຂ່າວປະເສີດກຳລັງກ້າວໜ້າ. ແລະຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສ່ວນນຶ່ງຂອງທັງໝົດ. ໂປໂລໄດ້ຍ່າງເຂົ້າໄປໃນທຸກໆເມືອງ, ໂຮງທັມມະເທສນາ, ແລະໂອກາດແຫ່ງຂ່າວປະເສີດໂດຍມີສະຕິຍອມຮັບຕໍ່ການນຳພາແລະຮິດອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ (1 ກອທ 2:3-4). ລາວໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນ. (ກ) ພວກເຮົາກຳລັງ "ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບພຣະອົງ," ລາວບອກກັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນໂກຣິນໂທ (2 ກອທ 6:1). (ຂ) "ເພາະວ່າພວກເຮົາເປັນສີພຣະທັດຂອງພຣະອົງ, ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນພຣະເຢຊູຄຣິດເພື່ອໃຫ້ປະກອບການດີ, ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ກະກຽມໄວ້ລ່ວງໜ້າໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດ" (ອຟຊ. 2:10). (ຄ) "[ພຣະເຈົ້າ] ທີ່ຊົງສ້າງຂຶ້ນໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ເພື່ອໃຫ້ປະກອບການດີ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຈັດຕຽມລ່ວງໜ້າໄວ້ກ່ອນ ເພື່ອໃຫ້ເຮົາທັງຫຼາຍປະຕິບັດຕາມ." (ອຟຊ 2:10, ຂໍ້ຄວາມ). "ຄວາມຈິງແມ່ນວ່າພຣະເຈົ້າສາມາດເຮັດສິ່ງໃດກໍໄດ້ຕາມທີ່ພຣະອົງພໍພຣະທັຍໂດຍຜ່ານຄົນທັມມະດາຜູ້ທີ່ອຸທິດຕົນຢ່າງເຕັມໃຈເພື່ອພຣະອົງ," ເຮັນຣີ ບແລັກກາບີ (Henry Blackaby) ຊຽນໄວ້ວ່າ. ພຣະເຈົ້າສາມາດໃຊ້ເຈົ້າໃນວຽກງານຂອງພຣະອົງໄດ້ເຊັ່ນກັນ. ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະເຮັດວຽກຜ່ານເຈົ້າເພື່ອບັນລຸພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ.

ເຈົ້າໄດ້ຮັບກຳລັງໃຈເມື່ອໃດໃນຂະນະທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດວຽກຜ່ານໂບດຫຼືກຸ່ມຂອງພວກເຮົາ?

2. ກິຈການ 16:6-10

6. ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍ່ຮຽດຊົງທ້າມບໍ່ໃຫ້ກ່າວພຣະທັມໃນແຂວງອາເຊັງ ທ່ານທັງສອງໄດ້ທຽວໄປທົ່ວເຂດແດນເມືອງພິເລັງແລະເມືອງຄາລາເຕັງ 7. ເມື່ອມາເຖິງເຂດມີເຊັງແລ້ວກໍພາຍາມຈະເຂົ້າໃນເຂດແດນເມືອງບີທີເນັງ ແຕ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ຊົງອະນຸຍາດ 8. ເມື່ອທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເດີນທາງລຽບເມືອງມີເຊັງໄປກໍລົງໄປເຖິງເມືອງໂທອາດ 9. ໃນກາງຄືນໂປໂລໄດ້ເຫັນໃນນິມິດ ມີຊາຍຊາວມາເກໂດເນັງຄົນນຶ່ງຍືນຢູ່ອ້ອນວອນວ່າ, "ຂໍຂ້າມມາເຖິງເມືອງມາເກໂດເນັງພີ້ ເພື່ອຊ່ອຍພວກຂ້າມ້ອຍແດ່ທ້ອນ" 10. ເມື່ອທ່ານໄດ້ເຫັນນິມິດດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພວກເຮົາຈຶ່ງພະຍາຍາມທັນທີທີ່ຈະອອກໄປເຖິງເມືອງມາເກໂດເນັງ ດ້ວຍເຫັນແນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນພວກເຮົາໃຫ້ໄປປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ຊາວເມືອງນັ້ນ

ຫຼັງຈາກເສີມສ້າງຄຣິສຕະຈັກທີ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນທົ່ວແຂວງຄາລາເຕັງແລະພິເລັງ (ພາກໃຕ້ຂອງປະເທດຕຸລະກີ), ໂປໂລ ແລະເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງລາວໄດ້ປະສົບກັບສິ່ງທີ່ຜິດປົກກະຕິ-ພວກເຂົາຖືກພຣະວິນຍານບໍ່ຮຽດທ້າມບໍ່ໃຫ້ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດໃນອາເຊັງ. ກ່ອນໜ້ານີ້ໃນກິຈການ, ເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນໄດ້ຖືກບອກໂດຍຜູ້ນຳທາງສາສນາຊາວຍີວໃຫ້ຢຸດການສອນ ແລະເທສນາກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ນຳ "ໄດ້ເອີ້ນພວກເຂົາມາແລະສັ່ງໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ເວົ້າຫຼືສອນໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູເລີຍ. ເປໂຕແລະໂຢຮັນໄດ້ຕອບພວກເຂົາວ່າ, 'ທີ່ຈະຟັງຄຳຂອງພວກທ່ານຫຼາຍກວ່າຈະຟັງຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະເປັນການຊອບທັມຕໍ່ພຣະພິກຂຸພຣະເຈົ້າຫຼື ຂໍພວກທ່ານຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງ. ເພາະວ່າຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທີ່ຈະໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າອຳໄວ້ໃນສິ່ງທີ່ໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນແລ້ວ.' (ກຈກ. 4:18-20). ແຕ່ປະສົບການຂອງໂປໂລໃນກິຈການ 16 ແມ່ນແຕກຕ່າງ. ມັນແມ່ນພຣະເຈົ້າທີ່ກ່າວວ່າ "ບໍ່." "ພວກເຂົາຖືກທ້າມໂດຍພຣະວິນຍານ

ບໍ່ສຸດບໍ່ໃຫ້ເວົ້າພຣະຄຳໃນອາເຊັງ" (ຂໍ້ 6). ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກບອກວ່າພວກເຂົາມີປະຕິກິລິຍາແນວໃດຕໍ່ເລື່ອງນີ້, ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດຄິດເຖິງຄຳຖາມສອງສາມຂໍ້ທີ່ພວກເຂົາອາດຈະຖາມ. (1) "ພຣະເຢຊູ, ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ບອກພວກເຮົາໃຫ້ສ້າງສາວົກໃນທຸກປະຊາຊາດບໍ່?" (2) "ພຣະອົງບໍ່ຕ້ອງການທີ່ຈະເຂົ້າເຖິງຫຼາຍວັດທະນະທັມທີ່ຈະເອົາຂ່າວປະເສີດໄປກັບພວກເຂົາເມື່ອພວກເຂົາກັບບ້ານບໍ່?" (3) "ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງກົດຂວາງພວກເຮົາຈາກການເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະອົງໃນພາກພື້ນນີ້?" ຕໍ່ມາ, ພຣະເຈົ້າຈະເປີດປະຕູໃຫ້ຂ່າວປະເສີດເຂົ້າໄປໃນອາເຊັງ, ເຊິ່ງຈະລວມເຖິງເມືອງເອເຟໂຊ. ໂປໂລຈະໃຊ້ເວລາສາມປີຢູ່ທີ່ນັ້ນ (ກິຈການ 20:31), ສ້າງຕັ້ງວຽກງານທີ່ເຂັ້ມແຂງດັ່ງກ່າວ "ຈົນວ່າຊາວອາເຊັງທັງໝົດ, ທັງຊາວຍິວແລະກຣີກ, ໄດ້ຍິນພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" (ກຈກ. 19:10). ໃນທີ່ສຸດຕິໂມທຽວຈະເປັນສິດຍາພິບານຂອງຄຣິສຕະຈັກເມືອງເອເຟໂຊ (1 ຕິໂມທຽວ 1:3). ແຕ່ໃນຈຸດນີ້, ພຣະວິນຍານບໍ່ສຸດໄດ້ຢຸດພວກເຂົາ. ພວກເຮົາພຽງແຕ່ສາມາດຄາດເດົາໄດ້ວ່າພຣະອົງນຳພາພວກເຂົາໄປສູ່ການສະຫຼຸບນີ້ແນວໃດ, ແຕ່ພວກເຮົາຮູ້ສິ່ງນີ້: "ບໍ່" ຂອງພຣະອົງແມ່ນຈະແຈ້ງ. ຕໍ່ໄປ, ໂປໂລແລະເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງລາວໄດ້ມັງໜ້າໄປຍັງແຂວງທາງພາກເໜືອສຸດຂອງບີທິເນັງ. ທີມງານໄດ້ໄປຮອດມີເຊັງແລະ "ພຍາຍາມເຂົ້າໄປໃນບີທິເນັງ, ແຕ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ອະນຸຍາດ" (ຂໍ້ 7). ອີກເທື່ອນຶ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຈະໄປເຖິງປະຊາຊົນບີທິເນັງໃນພາຍຫຼັງ (2 ໂກຣິນໂທ 2:12; 1 ເປໂຕ 1:1), ແຕ່ພຣະເຢຊູມີບູລິມະສິດອື່ນໆສຳລັບພວກເຂົາໃນເວລານີ້. ພຣະອົງໄດ້ຊີ້ນຳໂປໂລຜ່ານການນຳພາຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ສຸດ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເດີນທາງໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກໄປຫາເມືອງທ່າເຮືອເມືອງໂທອາດ. ໃນຕອນກາງຄືນ, ໂປໂລໄດ້ເຫັນນິມິດຂອງຊາຍຄົນນຶ່ງຊາວມາເກໂດເນັງຍິນຂຶ້ນອ້ອນວອນໂປໂລ. "ກະລຸນາຂ້າມໄປທີ່ມາເກໂດເນັງແລະຊ່ວຍພວກເຮົາ!" (ຂໍ້ 9). ບັດນີ້ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າເປັນຫຍັງພຣະວິນຍານບໍ່ສຸດຈຶ່ງໄດ້ປິດແຜນການຂອງໂປໂລ. ພຣະເຢຊູຕ້ອງການສາສນາທູດໃນມາເກໂດເນັງ. ເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາ, ໂປໂລໄດ້ບອກທີມງານກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນແລະມີການກະກຽມທັນທີເພື່ອຂ້າມທະເລໄປແລະເລີ່ມຕົ້ນປະກາດຂ່າວປະເສີດ (ຂໍ້ 10).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປິດປະຕູໂອກາດແລະນຳພາເຈົ້າໄປໃນທິດທາງທີ່ດີກວ່າເມື່ອໃດ?

3. ກິຈການ 16:11-15

11. ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອຈາກເມືອງໂທອາດທາງເຮືອສະເພີາ ພວກເຮົາໄດ້ໄປທາງຊື່ເຖິງເມືອງຊາໂມທາເກ ຕົກວັນໜ້າກໍມາເຖິງເມືອງເນອາໂປລີ 12. ເມື່ອອອກຈາກທີ່ນັ້ນແລ້ວກໍມາເຖິງເມືອງພິລິບປອຍ ທີ່ເປັນເມືອງເອກໃນເຂດມາເກໂດເນັງ ທັງເປັນເມືອງຂຶ້ນຂອງຊາວໂຣມ ຝ່າຍພວກເຮົາໄດ້ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນຫຼາຍວັນສົມຄວນ 13. ອັນນຶ່ງໃນວັນສະບາໂຕ ພວກເຮົາໄດ້ອອກໄປນອກປະຕູເມືອງເຖິງຝັ່ງແມ່ນ້ຳທີ່ເຮົາຄິດວ່າມີບ່ອນສຳລັບໄຫວ້ວອນ ຈຶ່ງໄດ້ນັ່ງລົງສົນທະນາກັບພວກຜູ້ຍິງທີ່ມາໂຣມກັນ 14. ແລະມີຍິງຄົນນຶ່ງຊື່ ລິເດັງມາຈາກເມືອງທົວເຕຣາ ເປັນຄົນຂາຍຜ້າສີມ່ວງອ່ອນ ນາງມີໃຈຢາເກງພຣະເຈົ້າ ເມື່ອນາງຟັງເຮົາຢູ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໄຂຈິດໃຈຂອງນາງ ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນຖ້ອຍຄຳທີ່ໂປໂລກຳລັງກ່າວນັ້ນ 15. ເມື່ອນາງພ້ອມກັບໄຫເຮືອນຂອງຕົນໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາແລ້ວ ກໍໄດ້ເຊີນພວກເຮົາວ່າ, "ຖ້າພວກທ່ານເຫັນວ່າ ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ເຊື່ອໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຊີນເຂົ້າມາພັກອາສັຍໃນເຮືອນຂອງຂ້ານ້ອຍ" ແລະນາງໄດ້ວອນຂໍຈົນເຮົາຂັດບໍ່ໄດ້.

ພວກເຮົາຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າເວລາໃດຄວນເລີ່ມຕົ້ນຫຼືຢຸດການປະຕິບັດງານຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ?

ລູກາໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມທີມງານໃນເມືອງໂທອາດ, ດັ່ງນັ້ນສາສນາທູດສີ່ຄົນຈຶ່ງໄດ້ອອກເດີນທາງໄປສູ່ເມືອງເນອາໂປລີສ, ຫ່າງອອກໄປກວ່າ 150 ໄມລ໌ທາງທະເລ.³ ດ້ວຍລົມທີ່ພັດແຮງ, ພວກເຂົາມາຮອດພາຍໃນສອງມື້, ພ້ອມກັບການຢຸດພັກຄ້າງຄືນຢູ່ຊາໂມທາເກ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພວກເຂົາໄດ້ຍ່າງເຂົ້າໄປໃນທາງດິນສືບໄມລ໌ໄປຫາເມືອງຫຼັກຂອງມາເກໂດເນັງ, ພິລິບປອຍ. ໂດຍຮັກສາຍຸດທະສາດຂອງພວກເຂົາ, ໂປໂລແລະເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງລາວຢາກເລີ່ມຕົ້ນທີ່ທັມມະເທສນາ, ແຕ່ບໍ່ມີເລີຍ. ນີ້ອາດຈະເປັນຍ້ອນຄຳສັ່ງຂອງຈັກກະພັດໃຫ້ຊາວຍິວອອກຈາກນະຄອນໂຣມ (ກິຈການ 18:1), ເຊິ່ງຍັງຈະຖືກນຳໃຊ້ໃນອານານິຄົມໂຣມັນຂອງພິລິບປອຍ. ສາສນາທູດໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບ "ສະຖານທີ່ອະທິຖານ" ທີ່ຕັ້ງຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳນອກເມືອງ. ເນື່ອງຈາກວ່າມັນເປັນວັນສະບາໂຕ, ມັນເປັນໄປໄດ້ວ່າຊາວຍິວຢູ່ໃນກຸ່ມນີ້. ໃນທີ່ນີ້, ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການແນະນຳໃຫ້ຮູ້ຈັກກັບນາງລິເດັງຜູ້ທີ່ຖືກລະບຸວ່າເປັນ "ຜູ້ທີ່ຢາເກງພຣະເຈົ້າ." ນີ້ຊີ້ບອກວ່ານາງເປັນ

ຄົນຕ່າງຊາດທີ່ຮັບຮູ້ໃນສາສນາຍິວບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ສລາດແລະເລິກເຊິ່ງ. ນາງອາດຈະໄດ້ມາເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າທີ່ເປີດເຜີຍໃນພຣະຄັມພິເດີມ. ດັ່ງນັ້ນ, ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ອະທິຖານແຫ່ງນີ້, ກຸ່ມຊາວຍິວແລະຄົນຕ່າງຊາດປະສົມກັນໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ, ເຊິ່ງລວມທັງຜູ້ຍິງ. ເມື່ອໂປໂລແລະໝູ່ເພື່ອນຂອງລາວມາຮອດ, ພວກເຂົາໄດ້ລົມກັບຜູ້ຍິງທີ່ໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນບົດຂຽນທີ່ຄຸ້ນເຄີຍສໍາລັບໂປໂລແລະທີມງານຂອງລາວ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະໄວ້ວາງໃຈໃນວິທີການທີ່ຜິດປົກກະຕິຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົານັ່ງລົງ (ທ່າທາງທີ່ໄປສໍາລັບຮັບບິ) ແລະເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູກັບຜູ້ຍິງເຫຼົ່ານີ້. ພວກເຂົາຄົ້ນພົບວ່າລິເດັງເປັນນັກທຸລະກິດຍິງຈາກທົດເຕຣາໃນອາເຊັງ. ບໍ່ແມ່ນບໍ່? ຫ້າສິນໃຈຫຼາຍບໍ່? ພຣະເຈົ້າຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເວົ້າຄໍາເວົ້າໃດໆໃນອາເຊັງ, ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ນໍາຜູ້ຍິງຄົນນີ້ຈາກອາເຊັງມາຍັງເມືອງພິລິປໂປຍໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ. ລິເດັງຊ່ຽວຊານດ້ານຜ້າສີມ່ວງອ່ອນທີ່ທາດວຍສີຍອມສີມ່ວງທີ່ທາຍາກທີ່ສະກັດຈາກຫອຍທີ່ພົບໃນທະເລເມດີແຕຣາເນ. ຈໍານວນຫອຍທີ່ຕ້ອງການແລະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການສະກັດສີເຮັດໃຫ້ຜ້າທີ່ຍອມໃນນັ້ນມີລາຄາແພງຫຼາຍ. ເຄື່ອງນຸ່ງສີມ່ວງກາຍເປັນສັນຍາລັກຂອງຖານະແລະສະຖານະພາບແລະນຸ່ງໂດຍຄົນຮັ່ງມີເທົ່ານັ້ນ (ລູກາ 16:19) ແລະກະສັດ. ໃນຂະນະທີ່ລິເດັງຜູ້ທີ່ຢາກພຣະເຈົ້າກໍາລັງຟັງໂປໂລເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ, "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດໃຈຂອງນາງໃຫ້ຕອບສນອງຕໍ່ສິ່ງທີ່ໂປໂລເວົ້າ" (ຂໍ້ 14). ຄວາມສຸກຂອງນາງໃນພຣະເຢຊູແຜ່ຕິດຕໍ່ກັນໄດ້. ເປັນໄປໄດ້ວ່ານາງໄດ້ບອກຄອບຄົວຂອງນາງວ່າມີສິ່ງເກີດຂຶ້ນ, ແລະພວກເຂົາກໍໄດ້ຮັບພຣະຄຣິດເຊັ່ນກັນ. ພວກເຂົາທຸກຄົນໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ, ປະກາດຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາ. ແລະລິເດັງໄດ້ເຊີນຢ່າງທັນທີແລະຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງໃຫ້ທີມງານເຜີຍແຜ່ສາສນາໃຫ້ພັກຢູ່ເຮືອນຂອງນາງ, ບ່ອນທີ່ຜູ້ເຊື່ອຄົນອື່ນໆກໍຈະມາເຕົ້າໂຮມກັນ (ຂໍ້ 40). ໂປໂລບໍ່ຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າກໍາລັງເຮັດຫຍັງເມື່ອພຣະອົງຂັດຂວາງແຜນການຮັບໃຊ້ຂອງລາວ. ລາວພຽງແຕ່ຢາກໄປເຖິງເມືອງໃຫຍ່ປະກາດຂ່າວປະເສີດ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າຢາກປະທານທະວີບນຶ່ງໃຫ້ພຣະເຢຊູ, ທ່ານໝໍສ່ວນຕົວໃນລູກາ, ແລະໂບດໃນພິລິປໂປ ເຊິ່ງຈະເປັນໂບດທີ່ມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດໃນບັນດາໂບດທັງໝົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນ. ໂອ້, ແລະທະວີບທີ່ພຣະເຈົ້າພາໂປໂລໄປແມ່ນເອີຣົບ. ເນື່ອງຈາກລາວເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຂົາມີຂ່າວປະເສີດເປັນເວລາສອງພັນປີ.

ເຈົ້າຈະສະຫຼຸບສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບການຂັດຂວາງຈາກສວັນໃນລະຫວ່າງການສຶກສານີ້ແນວໃດ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

- ພຣະເຈົ້າອາດຂັດຈັງຫວະເຮົາເພື່ອໃຫ້ວຽກຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໄປໃນທິດທາງໃໝ່. ເລືອກນຶ່ງໃນການນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້:
- **ສແວງຫາພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ.** ຈັດສັນເວລາໃນອາທິດນີ້ເພື່ອປະເມີນຊີວິດທາງວິນຍານຂອງເຈົ້າ. ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງຕໍ່ເຈົ້າໃນຂົງເຂດສະເພາະຂອງຊີວິດຂອງເຈົ້າ. ອະທິຖານກ່ຽວກັບການຮັບໃຊ້ບາງຢ່າງທີ່ທ່ານຕ້ອງການມີສ່ວນຮ່ວມໃນໂບດຂອງເຈົ້າ. ອ່ານສຸພາສິດ 3:5-6 ແລະໂຕ້ຕອງຫຼັກການທາງວິນຍານນີ້ສໍາລັບຊີວິດຂອງເຈົ້າ.
 - **ຮັກສາສະຕິທາງວິນຍານ.** ໃນທຸກໆສະຖານະການທີ່ເຈົ້າຢູ່, ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ກັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງໂອກາດແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດ. ໃຊ້ເວລາເພື່ອທົບທວນຄືນພຣະຄັມພິບາງຂໍ້ທີ່ສໍາຄັນທີ່ທ່ານອາດຈະໃຊ້ເພື່ອແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດ. ຈົ່ງຍອມຮັບຢ່າງມີສະຕິ.
 - **ບອກຄົນອື່ນກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ.** ອ່ານໂຣມ 10:14-15. ລິເດັງໄດ້ຍິນຂ່າວປະເສີດຈາກໂປໂລແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດໃຈຂອງນາງໃຫ້ເຊື່ອ. ນັ້ນແມ່ນຮູບແບບທີ່ພຣະເຈົ້າໃຊ້. ທ່ານສາມາດບອກໃຜກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູໃນອາທິດນີ້?

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA